

KOKORSKÉ NOVINY

XIV/4 SRPEN 2012 VYDÁVÁ OBEC KOKORY

OBČASNÍK PRO OBČANY MĚSTEČKA KOKORY A NEJEN PRO NĚ

ÚVODNÍK

Toto číslo KN začínáme připravovat v době letního slunovratu, právě na začátku astronomického léta, shodou okolností na Aloise. A je pořádné, opravdu už letní vedro. Ničivé bouřky k nám sice zatím nepřišly a budeme rádi, budou-li tato slova platit až do kokorských hodů, kdy budeme srpnové číslo našich novin uzavírat. Celý konec června až téměř do poloviny července byl ve znamení skutečně tropických dnů, ale také nocí. Teploty vystupovaly i přes 35 stupňů Celsia a v jedné z těch „tropických nocí“ bylo na dvoře redakce o půlnoci 25°C. Domy prohřáté, těžko se hledal chladnější kout pro klidný spánek. Není to poprvé, ale musíme opět konstatovat, že některá přísloví vyjadřující lidovou moudrost našich předků, jakoby chtěla příroda poopravit, či alespoň posunout v čase. Tak třeba méně známé: „Na svatého Aloise, seč louku, a neboj se“. To sice souhlasilo, ale posečeno bylo už dávno. Nebo slova lidové písně „Na podzim když kvetou jiriny...“ A Jiriny začaly kvést už koncem června. Posunula se v čase i sklizeň letos bídného ale velmi žádaného českého česneku. Až do svaté Anny nikdo nečekal. Jen paní V. R. si letošní úrodu a kvalitu česneku pochvalovala a možná takových přece jen několik bylo. Uvidíme, kam až se vyšplhá cena toho sadbového v letošním podzimu. A už jednu osobně ověřenou zprávu máme – na Slovákku 14. 8. - 290 Kč za jeden kilogram.

A už tu máme také změnu počasí. V polovině července pokles teplot až o 20°C, zamračeno, deštivo a konec měsíce proměnlivý. Až do hodů pak proměnlivo a pak zase vyšší teploty.

Televizní obrazovky i stránky novin zaplnila na čas na samém začátku července i tragická událost v Přerově. Na místech u autobusového nádraží, která všichni známe, vjel nepohotovitelně do prodejny obuvi mohutný kamion. Čtete alespoň stručně uvnitř listu, včetně vazby na Kokory.

A už tu máme podzim, ale vedra k tomu. Připravují se k odletu i čápi z Mostního obvodu Brodek. Jednoho z nich zachytil fotograf J. Teimer při letním výletu za potravou na pole u kokorského kravína

Jen těch dětí kdyby nosili víc, to by bylo dobře.

Náš kostel a klášter v nedělním odpoledni. Foto redakce

USNESENÍ ZASTUPITELSTVA OBCE KOKORY

Řádné zasedání obecního zastupitelstva se konalo před prázdninami 13. 6. 2012.

Zastupitelstvo schválilo:

ověřovatele zápisu Annu Gajdošíkovou a Oldřicha Temlíka
program zasedání

závěrečný účet obce Kokory za rok 2011 bez výhrad, který obsahoval vše podle § 17 z. č. 250/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů, příloha č. 1 – 9.

převod výsledků hospodaření Obce Kokory za rok 2011 z účtu 431 na účet 432

hospodaření Základní školy a Mateřské školy Kokory, příspěvkové organizace za rok 2011, příloha č. 10 - 25
rozpočtové opatření číslo 1

smlouvu o uzavření smlouvy budoucí o zřízení věcného břemene za úplatu mezi Obcí Kokory a ČEZ Distribuce a. s. – přelozka NNV u firmy Komax Kokory, smlouva č. IV-12-8007379

smlouvu o uzavření budoucí směnné smlouvy mezi Obcí Kokory a Zemědělským družstvem Kokory
dohodnutou kupní cenu 150,-- Kč/m² a vypracování kupní smlouvy na část parcely č. PK620 v k.ú. Kokory, dle vypracovaného geometrického plánu, mezi vlastníkem parcely a Obcí Kokory do konce roku 2012

Zastupitelstvo bere na vědomí :

plnění usnesení z minulého zasedání zastupitelstva obce ze dne 18. 4. 2012

došlou poštou

závěrečný účet Sdružení Mikroregionu Dolek za rok 2011 bez výhrad, příloha č. 26 – 27

všeobecné informace

Obsáhlé přílohy č. 1 – 27 byly podrobně zveřejněny ve zprávě č. 22 a 23 (a jsou k nahlédnutí na obecním úřadě

Hana Zittová starostka obce

Zveřejněno předepsanou dobu od 19. 6. 2012

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V měsíci červenci, na začátku a na konci, přibyl mezi nás párek nových kokorských občánků.

2. 7. 2012 se narodilo děvčátko Gabriela Herynková,

31. 7. 2012 se narodil chlapec Vojtěch Gurvai.

Áť jsou zdraví a prospívají k radosti všech.

VÝZNAMNÁ JUBILEA

V období do vydání dalšího čísla Kokorských novin si připomínáme významná výročí následujících občanů Kokor:

8. 9. 2012 se dožívá paní Marie Veselská 86 let.

18. 9. 2012 dovrší paní Marie Jelínková věk 93 roků.

14. 10. 2012 se dožívá paní Jarmila Kubáčková 81 let.

23. 10. 2012 dovrší pan Zdeněk Ministr věk 82 roků.

28. 10. 2012 oslaví pan Karel Miklík kulatých 80 let.

Všem jubilantům za obecní úřad i za redakci Kokorských novin srdečně blahopřejeme a přejeme hlavně zdraví, spokojenost a rodinnou pohodu. Speciální blahopřání přidáváme ke kulatým osmdesátinám.

Po přistěhování k dceři do Kokor se stala nejstarší občankou naší obce právě jubilující paní Marie Jelínková, ročník 1919. Nejstarší dlouhodobě usedlou občankou Kokor je paní Marie Zapletalová, ročník 1920. Nejstarším kokorským hasičem je pak bratr Metoděj Rygal.

ÚMRTÍ OBČANŮ

Ještě v červnu 2012 opustili naše řady dva občané.:

15. 6. 2012 zemřela paní Věra Navrátilová

22. 6. 2012 zemřel pan Oldřich Nezval

9. 8. 2012 zemřela paní Božena Šíbllová

Budiž jim naše kokorská země lehkou.

Poznámka redakce: Pan Oldřich Nezval byl stavebním technikem a investorem v oboru dopravního stavitelství a také výborným fotografem, disponujícím vždy výborným technickým vybavením. Do dokumentačního projektu Kokory 2000, zobrazujícím kokorské domy k tomuto datu, dodal na 200 fotografií. Některé jeho snímky jsme použili v našich Kokorských novinách.

ZLATÁ SVATBA

Před padesáti lety 20. 10. 1962 si řekli své ano manželé **Božena a Miroslav Chalupovi**. Vychovali dvě děti, Mojmíra a Liběnu a celou dobu žijí aktivně v naší obci. Gratulaci přijmou od obecního úřadu, od redakce našich novin, rodiny, přátel a spoluobčanů. Hodně zdraví a pohody do dalších let.

Booženka a Mirek Chalupovi před lety. Rodinné foto.

INFORMACE PRO VŠECHNY OBČANY

Podzimní sběr šatstva proběhne **dne 6. 10. 2012 od 8.00 hod. do 10.00 hod.** v sokolovně Kokory.

Sběr nebezpečného a velkoobjemového odpadu je plánován na sobotu **13. 10. 2012 od 9.00 hod. do 10.00 hod.** na točně u Matonohového.

Blíží informace naleznete na letáčcích na úřední desce.

starostka

6. ROČNÍK GASTRONOMICKÉ HODOVÉ SOUTĚŽE

V sobotu 11. 8. 2012 v pozdním odpolední proběhlo na hřišti u sokolovny vyhodnocení 6. ročníku gastronomické soutěže v rámci tradičního „Předhodového odpoledne“. Do soutěže, která měla dvě kategorie - **Minizákusky a Pochutiny k vínu a pivu**, bylo odevzdáno celkem osmnáct vzorků k ochutnávce. Rozhodování bylo těžké, protože všechny výrobky byly vynikající. V kategorii **Minizákusky** obsadila první místo paní Hana Sládečková s řezy Eskymo a šestnácti body, druhé místo Hana Lehotská se vzorkem žlutý zub získala třináct bodů a třetí místo paní Marie Temlíková s ovocnými košíčky, které obdržely osm bodů. V kategorii **Pochutiny k vínu a pivu** zvítězila se třinácti body Kateřina Vašicová s pizza koláčky, druhé místo s dvanácti body paní Marie Temlíková, která připravila jednohubky a třetí místo s osmi body obsadila paní Lenka Jemelková opět s jednohubkami. Ovšem největším překvapením soutěže bylo vyhlášení absolutního vítěze s největším počtem bodů. V letošním roce se jím stal malý Vojtěšek Temlík, který pod dozorem maminky vyrobil výborné tyčinky s listového těsta sypané mandlovými lupínky a sezamem. Do soutěže je přihlásil pod názvem **Vojtíkovy tyčinky**. Za svůj um, šikovnost a snahu získal celkem dvaadvacet bodů. Ještě jednou gratulujeme a zároveň tímto vyzýváme i ostatní mládež, aby se nebála příští rok do soutěže zapojit jako například kluci Lehotští, děvčata Malátkovy nebo Vendulka Eliášová.

Všem děkujeme za dodání výrobků do soutěže.

starostka

PROJEKT

REKONSTRUKCE BUDOVY OBECNÍHO ÚŘADU

Obec v současné době nechává vypracovat projekt na rekonstrukci budovy obecního úřadu. V rámci projektu bude zpracováno například vybudování nového vchodu od hlavní cesty s bezbariérovým přístupem do všech pater budovy. Půdní prostory budou navrženy s možností využití sálu pro společenské účely a dále s možností přemístění knihovny z přízemí do většího prostoru v podkroví. Přízemní místnost bude možno využít jiným způsobem. Současný vchod bude zachován jako nouzový východ. Celkově musí být provedena také nová elektroinstalace, která již nevyhovuje současným požadavkům na výpočetní techniku. Samozřejmě samotná realizace bude záviset na výši rozpočtu na celou akci. Budeme se opět snažit získat alespoň část financí z dotací nebo realizovat projekt po etapách. Víme, že je to nelehký úkol, kterým ale přispějeme ke zvýšení občanské vybavenosti v obci a snadnějšímu přístupu občanů na náš úřad.

starostka

PLÁNY NA ZÁŘÍ

8. září 2012 si udělejte čas na 9. ročník **cyklovýjžd'ky kolem Mikroregionu Dolek**, která si již získala sympatie a popularitu. Z loňského ročníku jsme přinesli fotografie aktivních kokorských cyklistek středního věku i v našich novinách. Občané jsou srdečně zváni.

O týden později připravují hráči a činovníci 1. AC Kokoráček na starém hřišti „Pod Bramborem“ sportovně společenskou akci **BABI LÉTO**. Začátek v 17 hodin, k poslechu bude hrát živá hudba, k občerstvení bude přichystána myslivecká kuchyně.

VÝMĚNA OKEN V KOSTELE.

Ve snaze ušetřit za vytápění kostela, rozhodla se farnost Kokory vyměnit 4 velká, už značně zvětšela okna s jednoduchými 2 mm čirými skly a barevnou paprskitou lunetou nahore - za nová dubová okna, prosklená izolačními dvojskly. (Zbývající 3 velká okna s figurálními vitrážemi musí zatím počkat.) Po předložení žádosti, jejího zdůvodnění, včetně podrobné písemné a obrazové dokumentace a dlouhém jednání s památkáři, (kteří z počátku trvali na zachování jmenovaných původních oken, jsme nakonec dostali povolení okna vyměnit. Nová okna, která musela být na pohled stejná jako ta původní, vyrobila a nainstalovala opavská firma Pemi Styl, jenž má licenci vyrábět předměty pro památkově chráněné objekty. Následně zednické zapravení provedla firma Kowalczyk z Charvát a oplechování venkovních parapetů rodinná firma Hradil. Okna se osazovala zevnitř ze 4 sad lešení (2 sady půjčilo místní ZD). Pan Pavel Hluší z Kokor vymaloval pak nejen vnitřní špalety, ale i celou plochu kolem oken mezi pilíři. Náročnou přípravu celého interiéru kostela na výměnu oken stejně jako veškerý úklid po této akci zvládli farníci z Kokor (manželé V. a J. Zemanovi, rodiny V. a D. Jurečkových, bratři O., P. a J. Zlámalovi, manželé Š. a A. Slivkovi, B. Čechák, A. Marková, A. Gajdošíková, O. Antalová, J. Trávníčková, B. Chalupová), Žeravic (L. Zapletalová, P. Chrastina), Lukové (T. Mrva) a M. Kolářová z Přerova. Rozpočet včetně zednických prací byl přes 350 tisíc Kč. V roce 2011 přispěl OÚ na okna částkou 150 tisíc Kč, (kterou byla uhrazena zálohová faktura) a letos stejnou částkou na doplatek.

Celá akce díky Bohu a přispění mnoha dobrých lidí proběhla úspěšně během jediného jarního týdne od pondělí 16. 4. do soboty 21. 4. 2012, takže nedělní koncert chrámového sboru ze slovenské Krupiny jsme si mohli skutečně vychutnat. Novými okny se pak mohli potěšit i účastníci hodových bohoslužeb a návštěvníci našeho kostela.

Růžena Jurečková

Jen okna nepoškrábat. Foto R. J.

NA POUŤ DO FRANCIE 2. pokračování

Do Lurd na úpatí francouzských Pyrenejí jsme přijeli ve středu navečer. Ubytování jsme byli v hotelu 10 min od místa, kde se 11. února 1858 zjevila Bernadettě Soubirousové Panna Maria. Dívka ji spatřila v dutině nad jeskyní v Massabielské vápencové skále která prudce klesá k horské řece Gavě. V Lurdech jsme strávili 3 noci a 2 1/2 dne. Byl to krásný, ale tuze krátký čas. Aspoň týden bychom potřebovali, abychom vychutnali toto místo s nesdělitelným génie loci, kam už 154 let každoročně přicházejí statisíce lidí. Pro člověka, který nevěří v Boha je to těžko pochopitelné, co se tady odehrává. Přesto sem jezdí i ateisté, protože se „tady cítí dobře“, jak nám řekla jedna nevěřící paní, která jela s námi. Nikde na světě neuvidíte tolik invalidů na jednom místě, jako v Lurdech. Přijíždějí auty, vlaky i letadly. O berlích, na vozičkách i ležáckí na postelích. Jsou ubytováni v hotelích speciálně upravených a vybavených pro nemocné. Každému nepohyblivému nemocnému je přidělen 1 – 2 asistenti, kteří se o něj po celou dobu jeho pobytu starají. Asistentem se může stát dospělý muž nebo žena, který se zde přihlásí, dokáže se domluvit některým světovým jazykem, projde odborným školením a zkouškami a pak je začleněn do organizace těchto dobrovolníků. Pohybují se jich zde stovky doslova z celého světa, od nejmladších sotva dospělých až po prošeďivé zkušené muže a ženy, kteří tady už po desetiletí tráví ve službě nemocným část své dovolené. Služba asistenta je dobrovolná, neplacená, asistent má nárok na skrovné slušné ubytování, stravu a stejnokroj. Pozorovat tyto dobrovolníky, jak s úžasnou empatií a přitom vysokou noblesou pečují o své svěřence, je jedinečná lekce lásky k nemocným a starým lidem.

Stovky nemocných i asistentů v Lurdech. Foto R. J.

V r. 1940 uvízl v Lurdech se svou rodinou při útěku před nacisty syn bohatého pražského Žida - spisovatel Franz Werfel. Francie byla už obsazena Němci, hranice do Španělska pevně uzavřeny. Sám Werfel o tom píše: „Ve chvíli velké životní tísně jsem slíbil před jeskyní v Lurdech, že vyvážnu-li z nebezpečí a bude-li mi dopřáno dospět k spásonosnému pobřeží Ameriky, zapívám Píseň o Bernadettě, a to dříve, než se pustím do nějaké jiné práce.“ Tak jako v nesčetných jiných bezvýchodných situacích se i v tomto Werfelově případě zachovala Panna Maria jako dobrá Matka. A on – Žid - jí za to splnil svůj slib - napsal dokumentární román (vyšel i v češtině) Píseň o Bernadettě, který poutavě a věrohodně líčí dobu a okolnosti vztahující se ke zjevení Panny Marie v Lurdech. Zjevila se, aby varovala lidstvo před odklonem od Boha a jeho příkázání. Upozornila na devastující následky, které takový odklon způsobí v životech jednotlivců, rodin a celé lidské společnosti. Vyzvala k modlitbě a návratu ke křesťanským hodnotám. Její zjevení bylo doprovázeno mimořádnými událostmi včetně vytrysknutí silného pramene ze suché skály, který tam proudí dodnes. Od prvního zjevení sem za tu dobu připutovaly

milióny lidí. Přibližně 7000 nemocných deklarovalo písemně náhlé uzdravení. (Přísná mezinárodní lékařská komise a následně svatý stolec z nich uznaly jen 68.) Ale daleko více lidí se tady uzdravilo duševně a duchovně. Je to úžasné místo, člověku je tady tak dobře, jako dítěti v náručí maminky. Každý večer jsme se zúčastnili tzv. světelného průvodu, s úžasnou atmosférou křesťanské pospolitosti. Průvod vycházel před setměním od Jeskyně zjevení, v čele byli vezeni (v Lurdech vždy privilegovani) nemocní, Pak muži nesli nosítka s osvětlenou soškou Panny Marie a za nimi šel mnohatisícový zástup poutníků všech barev pleti s rozžatými svíčkami v rukou. Nad námi se klenula hvězdnatá obloha, za námi za řekou město Lurdy, obzor lemovaly siluety hor. Lidé se modlili různě, který byl předřikáván v různých jazycích, zazněla i čeština. Mezi modlitbou zpíval dav celosvětově známou tzv. Lurdskou píseň, která popisuje zjevení a jeho poselství. Každý národ zpíval text ve své mateřštině, latinský refrém „Ave, ave Maria“ zpívalo vždy celé společenství. Náš průvodce nesl českou vlajku, ve světle svící jsme rozeznali v davu ještě 2 další české vlajky jiných poutních skupin z ČR. Během našeho pobytu jsme navštívili jak samotnou Jeskyni zjevení, kde jsme slavili, s našim panem farářem česky mši svatou, tak i ostatní místa. Mezi nimi i komplex 3 kostelů, které jsou přimknuty k Massabielské skále. První kostel zde byl vybudován přímo nad Jeskyní zjevení. Dnes se mu říká Krypta, protože později přímo nad ním byl postaven další - Horní kostel - Bazilika Neposkvrněného početí Panny Marie. Třetím a největším ze zmíněných kostelů je jako podstavec předsunutý před oba předchozí - t. zv. Růžencová bazilika s dvěma obloukovými rampami (symbolizujícími otevřené náručí Panny Marie), které umožňují vozičkářům bezbariérový přístup až do Horního kostela. Růžencová bazilika se tak jmenuje proto, že její interiéru má po obvodu 15 kaplí. Každá kaple zobrazuje jedno tajemství růžence. Ztvárnění tajemství „Který tě Panno v nebi korunoval“ - tzv. Česká kaple - bylo financováno ze sbírek našich českých a především moravských poutníků. Všechny stěny těchto tří kostelů (i jejich chodeb a předsíní), které nejsou zrovna ozdobeny obrazy či sochami, jsou důsledně obloženy tisíci tabulkami s poděkováním za vyslyšení prosb s daty od časů zjevení až po dnešek. Tato němá svědectví vypovídají velmi silně o Boží lásce a přimluvě Panny Marie.

Jeskyně zjevení. Foto Růžena Jurečková.

Protože ani tyto 3 kostely postupem času nestačily návalu poutníků, byla ke 100. výročí lurdských zjevení vybudována asi 500 m od jeskyně zjevení podzemní bazilika sv. Pia X., která pojme 22 tisíc poutníků. Někteří z nás využili možnost vykoupat se „v lázni“, která je napájena vodou (5-10°C) přímo ze Zázračného pramene. Navštívili jsme také Bernardettin rodný mlýn a městskou šatlavu - malou zamřížovanou

místnost, kde bydlela její rodina (6 lidí) po bankrotu, tedy v době kdy se jí zjevila Panna Maria. Byly to velmi těžké podmínky pro zdraví i psychiku jak rodičů, tak nemocných dětí, totální chudoba ve vlhkém bytě. Proto dnešnímu člověku zcela neskutečně zní výpověď jejich tehdejších sousedů, vykonaná pod přísahou, při zahájení procesu blahověření Bernadetty. Stojí tam: „Soubirousovi se spolu nikdy nehádali - ani rodiče mezi sebou, ani děti. Ale slyšeli jsme, jak se každý den ráno i večer společně modlili...“

Lurdské kostely. Foto R.J.

O Lurdech jsem hodně četla a slyšela vyprávět od těch, kteří je navštívili. Můj prastrýc tam byl dokonce přímým svědkem jednoho náhlého uzdravení. Avšak osobní zážitek toho místa všechno předčil. V sobotu ráno jsme se vydali z Lurdu směrem na východ, dále kolem Středozemního moře, kudy vedla starověká římská silnice (Via Domitiana) a pak na sever do Alp, do Arsenu, La Saletty a Ženevy, ale o tom snad až někdy příště.

Růžena Jurečková

KAMION V OBCHODĚ S OBUVÍ

Pamětníci si určitě vzpomenu na tragickou událost podobného typu před léty u nás v Kokorách. Tehdy řidič nákladáku jedoucí od kapličky, ztratil vládu nad svým plně naloženým vozidlem, kličkoval ve velké rychlosti po silnici, nakonec strhl vozidlo doleva, přejel zelený pás, narazil do betonového sloupu elektrického vedení, který pak hmul před sebou, prorazil zeď usedlosti Klučákových a doslova vjel majitelům uprostřed noci až do ložnice. Řev motoru, elektrické výboje, cihly na peřinách a napůl zbořený dům, to vše vedlo tehdy hospodáře ke známému televiznímu výroku: „Myslel jsem, že je konec světa.“ Dnes je dům dávno opraven včetně nástavby a nové fasády. Zbyly jen vzpomínky na drama s poměrně šťastným koncem a bez obětí na životech.

První všední den letošních prázdnin se objevily na internetu a pak i v televizi a novinách zprávy o podobné události v Přerově, opět s nitkami vedoucími až k nám do Kokor a připomínajícími předchozí odstavec. Do domu na Kramářově ulici v Přerově č. 7, ve kterém jsou (či vlastně byly) v přízemí dva obchody (obuv a asijské bistro) a v patře byty, vjel po poledni, řízeně či neřízeně, velký kamion. Kokorské noviny mají jako jediné k dispozici podrobnější vyprávění očitého svědka a vlastně přímého ohroženého účastníka této dramatické události. Přesněji řečeno je to žena. Kokorská rodačka a občanka paní Z. S. prodává po léta právě v této prodejně obuvi. To nešťastné pondělí byla v tento okamžik v prodejně (do které nastoupila právě před 16 lety) sama.

Kamion v obchodě. Foto převzato z internetu.

Dívala se přes otevřené vstupní dveře a výlohu ven na ulici a telefonovala s dcerou. Z absolutního poklidu najednou zpozorovala kamion, pomalu se čelně přibližující k výloze a částečně přes bortící se sklo a padající zdivo vjíždějící do prodejny. Pomalu ustupovala a nakonec se už rychle přesunula do zadních místností skladů. Pancéřované dveře na dvůr však byly zamčené a malé luxferové okno za regálem se zimní obuví bylo až u stropu. K němu se paní Z. po žebříku na regál dostala a volala o pomoc. A ta už se skutečně blížila. Robustní muž, zákazník asijského bistra, po upozornění, že v devastované prodejně je žena, vyběhl na společný dvůr obou prodejen a nakonec kladivem zmíněné luxfery ze žebříku vybíral. Prodavačku pak za pomoci záchranářů a hasičů vytáhli vzniklým malým otvorem ven na dvůr, do bezpečí. Otevřená díra v čelní stěně domu, zřícené stropy, záchrana řidiče, požár, přervané přípojky plynu a elektřiny, boty pod troskami, zastavená doprava, soustředění sil integrovaného záchranného systému, to jsou další kapitoly této havárie v plné pozornosti médií, ale přece jen už tak trochu mimo náš příběh.

Šokovanou prodavačku velmi brzy zajaly na chodníku kousek od prodejny televizní štáby a setkala se poslěze i s vystresovanou a vyděšenou rodinou. Dcera (mimochodem studuje žurnalistiku) vlastně sledovala celou událost, jakoby v přímém přenosu, byla s matkou ve stálém spojení přes mobilní telefon a své zážitky bezprostředně popsala na internetu, kde podtrhla, mimo osobní pocity, i dlouhodobé neřešení dopravy v Přerově.

Paní Z. šťastně vyvázla (byli jsme z toho všeho s manželkou skutečně vyděšení a oddechli jsme si teprve, až jsme milou sousedku „odnaproti“ uviděli živou a zdravou v televizních přenosech), ale na místo havárie byla nucena se i nadále vracet a pracovat na úklidu a částečné záchraně zboží. Přesto však vyslovila přání a odhodlání se do opravené prodejny po čase, pokud to bude jen trochu možné, vrátit a pokračovat ve své práci na místě, kde prožila mezi obuví a koženou galanterií tolik let. A nezapomněla ani na slova vděku pro neznámého muže, který v těžké chvíli neváhal pomoci. KŠ

OPRAVENÁ LÁVKA U ŠKOLY

Postavení lávky pro pěší přes Olešnici naproti škole už před léty výrazně zlepšilo bezpečnost přechodu žáků školy i občanů, kteří se tak mohli vyhnout těsné blízkosti kamionů a další těžké dopravy na chodníku silničního mostu na exponované dopravní tepně I/55. Lávka však byla postavena tak, že bylo nutno vytvořit poměrně strmé výškové nájezdy, za náledí a plískanic nebezpečné. Navíc povrch pojezdové plochy byl již zubem času výrazně znehodnocen a nepomohly ani provizorní úpravy. Ze všech těchto důvodů přistoupila obec

prostřednictvím odborné firmy k opravě lávky. Povrchová betonová deska i nekvalitní beton nájezdů byly odstraněny a mezi ocelovými nosníky provedena deska nová z kvalitního mostního betonu. Nájezdy, zejména v plynulém přechodu do okolních vozovek byly zakončeny zámkovou dlažbou. Doufáme, že oprava vydrží a po lávce se bude opravdu lépe chodit a jezdit. Po prvním dešti po otevření lávky před hodovým víkendem jsme však zaznamenali louže, sice velmi mělké a ne velké, ale přece jen louže. Snad to nebude zdrojem následných poruch betonového povrchu. KŠ

Oprava lávky. Foto redakce

Z MATEŘSKÉ A ZÁKLADNÍ ŠKOLY KOKORY

Na závěr školního roku se naše děti z MŠ proměnily v Indiány.

Zdolávaly indiánskou stezku spojenou s plněním různých úkolů a hledáním pokladu.

Indiáni samozřejmě všechno zvládli, poklad našli a na závěr si opekli špekáčky. Text a foto zaslala S. P.

Indiáni z mateřské školy Kokory

SPECIÁLNÍ OLYMPIÁDA - KOKORYÁDA

Kokoryáda – Olympiáda dětí mateřské školy a I. stupně základní školy měla svou premiéru v pátek 23. června. Pečlivě ji připravovaly paní učitelky Šárka Vašinová a Taťana Smolková. Realizace olympiády pro tolik dětí by se ovšem neobešla bez zapojení a perfektní spolupráce všech vyučujících I. stupně a zároveň také vydatné pomoci dvaceti žáků II. stupně. Jako již v mnoha předcházejících akcích i tady se nám opět potvrdilo, že když je s důvěrou pověříme úkoly v rámci projektu spolupráce, jsou zodpovědní, spolehliví. Zahájili jsme v 9. 00 hodin slavnostním nástupem na hřišti

školy. S olympijským ohněm přiběhla Maruška Myšáková. Po krásném projevu Terezky Pochylové se nám veršovanými bojovými pokřiky představila soutěžní družstva: Ferdové, Berušky, Pytlíci (MŠ), Sluníčka (1. r.), Draci (2. r.), Kokoráci (třetíáci), Indiáni (4. r.), Delfini (5. r.). Následoval slavnostní slib rozhodčích a sportovců a po něm už rozhodl na jednotlivá stanoviště. Mezi soutěžními disciplínami byly např.: skok do písku, veselé žabky, sladká pusa, lezení v tunelu, běh 30 m (MŠ), 60 m (ZŠ), štafeta, skok z místa, běh do schodů, hod na koš, mravenčí běh – aby se v něm našim olympionikům dobře dařilo, nechala jim paní starostka před olympiádou posekat trávník. Sportovci nadšeně bojovali s nasazením všech sil a hlavně fair play. Kokoryádu – olympiádu jsme slavnostně ukončili vyhlášením výsledků, předáním diplomů a odměn. Nás odměnily děti – svou spokojeností a pochvalnými výroky, které spolu vedly. Nedá mi to, abych za všechny neuvedla alespoň jeden, který mně osobně udělal největší radost: „Já už se těším na další školní rok“, „jóóó - já taky“.

Marie Kondlerová

Pod olympijskými kruhy Foto archiv školy.

ŠKOLNÍ AKADEMIE

Vážená paní starostko, paní ředitelko, paní zástupkyně, vážení učitelé, milí rodiče a děti. Rádi bychom vás tím to přivítali na školní akademii, kterou si pro vás připravili žáci Základní školy Kokory. Děti 1.- 9. třídy si pro vás přichystaly hudební, taneční i dramatická vystoupení a také se můžete těšit na slavnostní ocenění žáků jednotlivých tříd.

Nejprve bychom chtěli poděkovat našim učitelům za ochotu a trpělivost při přípravách na školní akademii. Dále bychom chtěli poděkovat všem rodičům, že se dnes přišli podívat na vystoupení svých dětí a sešli se v tak hojném počtu.

A nyní se můžeme přesunout k našemu programu.

To jsou úvodní slova ze scénáře školní akademie, která měli připravená její moderátoři z řad žáků a který jsme do Kokorských novin dostali. Podle tohoto scénáře vystoupily jednotlivé třídy se svým programem, taneční kroužek se svou choreografií, 8. třída se scénkou Referent Kubrt, písničkou 9. třídy. 5. třída s pohádkovou scénkou O dvanácti měsíčkách, o tom, že je možno natrhat jahody i v zimě. Po ocenění 5. třídy předvedla 9. třída, že láska kvete v každém věku tancem Letní láska, „Malí prvňáčci se nenechali zahambit a sehráli pohádku Víla Pomáhalka aneb veverka má svátek. Po vystoupeních byla vždy ta která třída oceněna. Čtvrtá třída se předvedla tancem Šmoulinčina proměna. Po recitátorech a hudebním vystoupení druhé třídy se už představili tanečníci sedmáci.

K recitátorům ze druhé třídy se přidali jejich další spolužáci s hudebním vystoupením. A opět nezbytná ocenění. A už tu byli tanečníci ze sedmé třídy a třetíáci se svými rýmovačkami. Také Nikolka a Terezka vystoupily se svým

samostatným tanečním číslem a budoucí devtačky Saša a Johča s písní jedné z oblíbených amerických hudebních skupin. Také šestáci milují hudbu a tanec a výborně se vlnili v rytmu disco. Druhá třída pak naučila ostatní základní kroky country tanců. Pak přišla na řadu školní hymna (osmáci) a ti, z žáků, kteří ji dosud neznali, měli možnost se s ní blíže seznámit. Devtačky a Adam si připravili malé překvapení a kolektiv školy se ponořil do divokých rytmů zumbly.

Hodinové ručičky se za tu dobu značně posunuly a moderátoři se podle dobře naplněného scénáře se všemi loučí. Potlesku a ocenění se dostalo vybraným, ale i všem ostatním. A už je tu přání pěkných prázdnin a dovolené a devtačkům na cestu, už mimo Kokory, hodně štěstí. A samozřejmě rozloučení s písničkou.

To bylo na konci už loňského školního roku. A než se článek uleží a naše noviny vyjdou, už bude na dveře školy klepat ten nový – školní rok 2012 – 2013.

SLAVNOST VYSVĚDČENÍ – DEVÁTÁ TŘÍDA

Slavnost konala se ve čtvrtek 28. června v 15. 00 hodin. Slavnostně oblečení i naladěni se sešli naši vycházející žáci k převzetí vysvědčení o ukončení základního vzdělání. Třídní učitelka Mgr. Simona Cyprichová si připravila pro „svoje devtačky“ power-pointovou prezentaci o tom, co všechno spolu prožili za čtyři školní roky. Nejen oni, ale také rodiče a hosté byli překvapeni spoustou akcí, výletů, zahraničních zájezdů (Osvětim, Vídeň, Budapešť).

Kde budou naši žáci pokračovat ve vzdělávání?

Střední průmyslová škola Přerov – 3 žáci

Střední zdravotnická škola Hranice – 1 žákyně

Gymnázium Jana Blahoslava a Střední pedagogická škola Přerov, jazyky – 1 žákyně

Konzervatoř v Kroměříži – zpěv – 1 žákyně

Střední škola logistiky a chemie Olomouc – 1 žákyně

Střední škola technická Přerov – 1 žák

Střední škola zemědělská Přerov – 1 žák

Střední škola elektrotechnická Lipník nad Bečvou – 1 žák

Z deseti vycházejících žáků si pouze dva zvolili učební obor automechanik, opravář zemědělských strojů).

Ať se všem daří.

Marie Kondlerová

Se stejným přáním se připojuje i redakce KN a dodává: dál se uče, sportujte, bavte se tak, jak se na mládí k radosti rodičů a společnosti sluší a do kokorské školy se rádi vracíte.

Tak „devtačky“, zase někdy nashledanou. Foto archiv ZŠ

Hodové odpoledne na farním dvoře. Foto R. J.

HODY V KOKORSKÉ FARNOSTI

Kokorské hody, tedy svátek patronky naší farnosti - Panny Marie - který se podle církevního kalendáře slaví 15. srpna jsme nejprve oslavili v neděli 12. 8. v kostele dopolední mší svatou a pak odpoledne posezením na farním dvoře při cimbálové muzice Jana Vlkajana. Muzikanti přijeli z Vracova od Kyjova, kde náš současný farář dříve působil. S nimi přijela i skupinka Vracováků podívat se, jak se jejich bývalý duchovní v Kokorách vynachází. K dobré náladě přispělo domácí pohoštění a dětem přišla vhod projížďka na koních. Přímo z dětského kolotoče si s vracovskými muzikanty odskočily zahrát Karolína (cimbál) a Zdislava (house) Jurečkové ze Žatčan, které byly v Kokorách právě na prázdninách u rodičů. JR

Vracovská cimbálovka a hostující sólistky. Foto R. J.

VZÁCNÁ NÁVŠTĚVA Z PRAHY

V předhodovém týdnu navštívil, po předchozí dohodě a na základě pozvání, Kokory a zejména místní sokolskou jednotu T. J. Sokol Kokory náčelník a člen předsednictva České obce sokolské v Praze, bratr Ing. Miroslav Vrána. Vídali jsme ho v nedávné době zejména v televizních přenosech ze všesokolského sletu, v rámci celkové náročné přípravy sletu a oslav 150. výročí založení Sokola, v rámci sokolské kampaně 150 let v pohybu, sletové štafety a podobně. Přijel v rámci dovolené i s manželkou, ovšem také proto, že v našem regionu (Nelešovice a Kokory) hledal kořeny svého rodu Vránových. O tom však pojednává samostatný článek na jiném místě našich novin,

Bratr Vrána navštívil některé funkcionáře kokorského Sokola, setkal se v sokolovně a na hřišti se starostou T. J. Sokol Kokory Radkem Veselským a zároveň i se starostkou

obce Kokory paní Hanou Zittovou. Krátce rozebrali současnou situaci i problematiku vesnické tělovýchovy obecně i v naší obci. Připomenuli si působení sokolských jednot i nezbytnou a organickou podporu obecního úřadu a zastupitelstva spolkové činnosti v obci a podporu dlouholetých tradic všestranné tělocvičné, sportovní i společenské a kulturní role Sokola zejména na venkově, ale také nedostatek cvičitelů a zejména výrazný nedostatek dětí a mládeže a její směřování často mimo pravidelné cvičení či sportovní vyžití. Náčelník ČOS pochválil areál jednoty a jeho význam pro celou obec, prohlédl si i klubovnu a ostatní prostory sokolovny a odvezl si také brožuru vydanou ke stému výročí založení tehdy Tělocvičné jednoty Sokol pro Kokory a okolí v roce 1903. Vránovy doprovázel a program jim připravil vzdělavatel Sokola Kokory

Starostové a náčelník. Foto redakce.

Dalším cílem hostů byla Dytrychova zvonařská dílna v Brodku. Díky ochotě a vstřícnosti nejmladší představitelky rodinné zvonařské dílny, vnučky zakladatelů, paní Litécie Dytrichové Vránové, se naší malé výpravě dostalo zasvěceného a oduševnělého výkladu o tajemných a složitých výpočtech a technologiích, o vytvoření formy, o výzdobě a samotném odlití zvonů z oblasti materiálů, slévárenství, ale samozřejmě i přípravě ladění zvonu a harmonizaci tónu s ostatními i středověkými zvony např. u celé soustavy zvonů na věžích staroslavné Svatovítské katedrály v Praze. Výklad jsme mohli sledovat přímo v autentických prostorách zvonařské hutě velkých zvonů za běžného provozu přípravy forem, i u nabídky menších zvonařských výrobků a miniatur vyrobených druhotnou technologií přesného lití, která se ovšem, jako doplňková výroba dílny, realizuje v prostorách historického jezuitského pivovaru v Kokorách.

Na dvoře zvonařské dílny. Foto redakce KN.

Autor si však, jako pravověrný Moravák a průvodce hostů nemohl odpustit povzdech, který vznikl již před časem u televize: „Proč mohou zvony z Hané poprávu a bez jediné chybičky hrdě znít v posvátné katedrále naší republiky v Praze, když na blízku na dohled a stejně posvátném poutním místě Hané a celé Moravy, na Svatém Hostýně, mají Panně Marii Vítěznou a všem našim vlasteneckým poutníkům hlásit zvony německé, ačkoliv nabídka domácích brodeckých zvonařů byla jistě excelentní? Mají lidé, kteří o tom rozhodovali, alespoň trochu národní hrdosti a schopnosti vcítit se do myšlení prostých, ale soudných lidí z Moravy? Věřící i ostatní vlastenci, zejména právě ti z Moravy, si stejnou otázku budou naléhavě pokládat, když ne dnes, tak v budoucnosti určitě.

Ale to už jsme mířili zpět ke Kokorám s myšlenkou, že rodovou pospolitost Vránových z Prahy a z Brodku se zatím nepodařilo ani začít zkoumat, natož prokázat, i když určité indicie se nabízejí. Ale to už spíše patří do onoho druhého zmíněného článku.

Manželům Vránovým se okolí Kokor i Nelešovic a okolní příroda (ubýtovali se přímo v Kokorách v místním penzionu) zalíbily, stejně jako výhled do roviny Hané na Tovačov a Dub z našeho Kazňova.

A to jsme ještě některé připravené části programu ani nestihli. Přátelské posezení a popovídání a dokonce zazpívání jsme si ovšem odpustit nemohli. Kš

Ještě z dětského dne. Škola v přírodě. Foto archiv.

JEDNOTA KOKORY

Mnozí z občanů si pod tímto nápisem vybaví v první řadě prodejnu spotřebního družstva JEDNOTA (ani letos se ovšem kokorská prodejna neubráníla náporu zlodějů).

V našem případě se však jedná o sportovní oddíl malé kopané, existující od roku 2004 souběžně, ale přece jen samostatně s oddílem 1. AC Kokoráček. Hrací plochu mají společnou, je to tzv. staré hřiště (původně válečné hřiště na českou házenou a později na volejbal) v pěkném přírodním prostředí „Pod Bramborem“. Povrch hřiště je pískový, do příjezdové cesty, elektřiny a vody bylo zejména v poslední době investováno.

V jednotě je síla, říkají členové tohoto oddílu a potvrzuje se to i na sportovním poli. Vloni na podzim postoupila JEDNOTA KOKORY do tzv. III. přerovské ligy malé kopané, kde je jejich „starší bratr“, 1. AC Kokoráček, již podstatně déle zabydlen. Nováček začal ve III. lize bez respektu a hned první rok dosáhl solidního úspěchu. Na konci soutěže podzim jaro předstihl i své zkušenější domácí sousedy z Kokoráčku, byť o jediné místo v tabulce a o jedíný bod.

Sezóna 2010 – 2011. Klubové foto. Staženo z tabule v Kokoráčku (zalito ve folii a z toho plyne o něco nižší kvalita.)

Možná dobrý výsledek ovlivnilo i to, že mužstvo Jednota Kokory má poměrně rozmanitý hráčský kádř. Ke kokorským hráčům se připojili hráči mladých i středních let z Čelechovic a Nelešovic, Předmostí i Rokytnice a dokonce i z Dubu n. M. Kapitánem je T. Pavlík, vedoucím družstva a rozhodčím J. Latiok a tiskovým mluvčím P. Uvíra ml. Ten nám v neoficiálním sídle oddílu v motorestu Kokoráček (na zahrádce, která se pro hody a další provoz upravovala), sdělil i další sestavu. Do ní, mimo uvedených, dále patří: A. Peřina, M. Bílý, J. Horák, M. Nesvadba, M. Latiok, L. Spáčil, J. Hejtmán, M. Kužela, L. Matuščík, K. Bosteanu, M. Sehnálek, P. Malý, V. Veselský. Někteří hráči nastupují jen příležitostně. Sestavu jsme připraveni doplnit a upřesnit, pokud jsme vše nezaznamenali přesně. JEDNOTA Kokory má v motorestu (stejně jako 1. AC Kokoráček) svůj informační a propagační panel. Snad se nám podaří získat pro naše noviny i některou z fotografií mužstva.

Podívali jsme se i na webové stránky oddílu, vedené od roku 2009. Splatili jsme malý dluh a znovu seznamujeme čtenáře se sportovním děním v obci. Hodně zdaru do nové sezóny a to nejen JEDNOTĚ KOKORY a 1. AC KOKORÁČEK, ale i všem sportovcům v T. J. SOKOL i v Hasičské jednotě i jednotlivým úspěšným reprezentantům. Možná i pro dospělé platí známá věta ze světa dětí: „Kdo si hraje, nezlobí.“

1. AC KOKORÁČEK

Zástupci onoho původního staršího oddílu malé kopané 1. AC Kokoráček, P. Poučenský a V. Kopečný navštívili redakci KN hned po hodech. Ohlásili, že po akci „Zahájení prázdnin“, která už je dávno za námi, připravují na 1. 9. 2012 akci (zejména pro školáky) podstatně smutnější „UKONČENÍ PRÁZDNIN“, spojenou s dopoledním uličním turnajem pro poměrně širokou veřejnost (asi 5 družstev). Odpoledne bude pak vyplněno také už III. ročníkem (nultý započítáváme) populární soutěží nejlepších sekáčů otavy – „KOKORSKÉ BRÓSEK“ Vítěz bude oslavován i v rámci produkce živé hudby „MIRIOL“ s tancem a tradičním posezením. Srdečně zve 1. AC. Sledujte plakáty a informace.

Už 1. 9. ráno však začíná pro 1. AC Kokoráček mistrovská sezóna III. ligy malé kopané. Hráči odjíždějí na „dálkový“ zájezd do Penčic ke střetnutí s tamním klubem DNĚPRO, a ihned po utkání budou spěchat domů na turnaj. Pro tuto sezónu hlásí také 1. AC Kokoráček změnu hracího dne i času. 1. AC bude k mistrákům nastupovat **v sobotu v 15.30 hod.** Už ve III. kole soutěže se o víkend pod Bramborem strhne bitva v rámci pravého **kokorského derby mezi JEDNOTOU KOKORY a 1. AC KOKORÁČEK.**

Sledujte plakáty a rozhlas. Obě mužstva se těší na prima a velmi silnou diváckou kulisu.

A ještě doplněk. Dlouholetý „president“ klubu 1. AC Kokoráček pan František Metelka se dožívá v srpnu 2012 středního funkcionářského věku 55 roků. Hráči a příznivci jeho mateřského klubu i spřátelené JEDNOTY Kokory mu přejí zdraví a pohodu a trvalý zápal pro malou kopanou a klubovou činnost na starém hřišti „pod Bramborem“ i v sídle obou oddílů.

P. P. V. K.

Věrní fanoušci sportovních klání. Archiv malé kopané.

KOKORSKÉ HODY

Jak je všeobecně známo, a jak píše i paní R. J., připadají naše hody na svátek Nanebevzetí Panny Marie, tedy na 15. srpna. Pokud padne 15. do první poloviny týdne, slaví se hody v neděli před tímto datem, pokud je 15. ve čtvrtek či později, slaví se hody následující neděli. Letos to vyšlo velmi brzy a tak byly hody se všemi náležitostmi a doprovodnými akcemi už 12. srpna a tedy předhodová sobota 11. srpna. Ale už od pátku se to různými plakátovanými akcemi jen hemžilo. V motorestu Kokoráček byla dokonce na venkovním prostoru položena v této souvislosti nová dlažba.

Jedním z tradičních míst, na kterých se předhodový hodokvas koná, je kromě pohostinských zařízení a prostoru točny, také hřiště u sokolovny.

Dopolední neoficiální turnaj v národní házené začíná kolem desáté a sdružuje zvláštním nedefinovatelným způsobem sestavená družstva. Dříve to bývali sokolové, hasiči, myslivci, či stará garda, později uliční a rodinná družstva. Letos se hráči i hráčky (to už je tradice, ale co je k sobě táhlo, nevíme)) sdružili do čtyř kolektivů s podivuhodnými názvy. Tady jsou: V turnaji se systémem každý s každým tedy utkala družstva:

ČMELÁCI NA ÚTĚKU, ČERVENÍ DRAVCI, MODRÉ MRKVE a BENYHO TEAM.

Přímo na hřišti jsme požádali jednoho z přítomných fotografů, vlastně fotografa, Nikol Hanákovou o zachycení družstev a atmosféry turnaje. Přislíbila a ochotně, spolehlivě a kvalitně splnila. Nikol, děkujeme. O některé snímky se s našimi čtenáři podělíme už v tomto čísle, něco si necháme do října.

Byli nejlepší? Foto Nikol Hanáková.

Dobrá nálada, sportovní soupeření i pohoda, výborné občerstvení a pravá předhodová atmosféra, kamarádství i trocha recese, to byl hlavní přínos turnaje. Jednotlivé výsledky nebyly zase až tak důležité a tak je čtenářské veřejnosti tak trochu utajíme. Vyhráli všichni. Vyhráli nad lhostejností a zápecnictvím. Ale o obrázky vás samozřejmě nepřipravíme. Družstva, špičkoví jednotlivci i smolař turnaje byli pořadateli z oddílu národní házené (kterým samozřejmě patří dík veřejnosti za dobře naplňovanou tradici a nápaditost) náležitě ocenění a tak hráči i diváci setrvali i po 14. hodině na další odpolední program.

O POHÁR STAROSTŮ

Od loňských hodů je součástí předhodového odpoledne garantovaného obecním úřadem a spolky a sdruženími, atraktivní soutěž o pohár starostů. Jedná se o méně obvyklý vrh či hod břemenem (břemenem jsou dřevěné hranoly - věnované pizzerii SULTÁN - menší pro ženy a větší a těžší pro muže). Ženy soutěží o putovní pohár starostky obce Kokory pod názvem KOKORSKÁ AMAZONKA a muži o putovní pohár starosty Sokola Kokory pod názvem KOKORSKÝ SILÁK.

V loňském prvním ročníku byly zaznamenány ustavující řádné vedené a evidované rekordy, u žen 9,00 m (P. Dolínková z Přerova) a u mužů 12,80 m (P. Minařík z Nelešovic). Žádný z rekordmanů však nepřijel pohár přímo obhajovat. A tak se otevřelo volné pole pro nové závodníky a závodnice ročníku 2012. Každý z nich měl dva řádné pokusy zdarma. Kdo ze závodníků měl dojem, že by své hody mohl ještě vylepšit, mohl si další pokusy přikoupit. U mužů dominovali počtem „cizinci“, u žen byl poměr domácích závodnic s cizinou vyrovnán. U mužů zůstal titul v cizině, u žen se přestěhoval domů, do Kokor. (...sláva...)

KOKORSKOU AMAZONKOU pro rok 2012 se stala slečna Jana Pavlíková z Kokor hodem 8, 52 m, loňský rekord se jí však nepodařilo překonat. Úspěšné cizinky na 2. a 3. místě Nikol Hanáková a Lucie Klimentová z Přerova za ní zaostaly o 1,5, respektive o 1,90 m. Domáci paní Haně Sládečkové uniklo místo „na bedně“ (na stupni vítězů) o pouhých 3cm. Délky jednotlivých pokusů měřili kvalifikovaní asistenti ředitele závodu (kš) pásmem od firmy LEVIOR s přesností na 1cm.

Dramatičnost rozhodně nepostrádal závod mužů. Závodníci se vzájemně předháněli v délce pokusů a nakonec všechny tři medailové pokusy byly vytvořeny až z dokupovaných hodů.

Vítězná Kokorská amazonka 2012. Paní starostka předává putovní pohár a cenu. Foto Nikol Hanáková

KOKORSKÝM SILÁKEM pro rok 2012 se stal M. Votava (Holešov Palackého 319 – adresa je evidována pro navrácení putovního poháru) hodem dlouhým 11,12 m. Domáci Petr Džujík, již podruhé na druhém místě, vhodil 10.40 m a třetí Hradil z Přerova 9,70 m. Najdete v obrazové příloze KN.

Určitě bychom přivítali příště o něco více soutěžících a větší klid na pokusy (velmi hlasitá, téměř nepřetržitá hudba). Zato přístup pořadatelů a sponzorů byl příkladný. Obecní úřad (paní starostka jako patron ženské soutěže) věnoval ceny nejen pro závodnice, ale i pro muže, které ovšem dotoval také Sokol Kokory. Pizzerie SULTÁN přidala pro vítěze ještě poukázku na pizzu dle výběru. Škoda, že na rozdělení cen začalo pršet, ovšem jen mírně, do loňské dramatické průtrže mračen to mělo hodně daleko. Veselým závodníkům ani sponzorům a pořadatelům to samozřejmě nevadilo. Také z tohoto klání pořídila pěkné snímky, se kterými se naši čtenáři právě setkávají, Nikol Hanáková, kterou doplnil i ředitel soutěže.

Na společenskou, zejména večerní část předhodového pořadu hudebně tanečního rázu se na štěstí vyčáslilo. A nejen na hřišti, ale i na dalších „pracovištích“ v obci, a to bylo dobře. O gastronomické soutěži píše na jiném místě KN paní starostka. A tak jsme naše hody naplnili průměrným programem i nezbytným nedělním poklidem. Kš.

DEVADESÁTINY

Předhodový pořad na hřišti u sokolovny pomalu nabíral na obrátkách, ale jeden z jeho bodů byl ještě připraven jako překvapení. Výbor T. J. Sokol Kokory pozval na odpoledne přímo na hřiště dlouholetého a druhého nejstaršího člena T. J. bratra Vladimíra Vacka (hned po MUDr. L. Antalovi), který se právě v tu předhodovou sobotu dožil **požehnaných devadesáti let**. Malý dárek spolu s blahopřáním od členů Sokola mu předal mezi účastníky odpoledne starosta T. J. Sokol Kokory Radomír Veselský, ke kterému se připojila i za ostatní občany také starostka obce Kokory paní Hana Zittová a postupně další spoluobčané.

Bratr Vladimír Vacek žil po dlouhá léta na Zápivovářích v Kokorách v čísle 85, stejně jako jeho rodiče. Jeho otec, malíř pokojů, byl autorem malířské výzdoby nové opony pro sokolské jeviště ve dvacátých letech minulého století, která se zachovala až do oslav sto let Sokola Kokory v roce 2003 a patřila k ozdobám oslav. Laďa se vyučil a pracoval dlouhá léta v Olomouci jako cukrář a prožil též totální nasazení za II. světové války. Po celá léta patřil a patří dodnes k věrným členům a příznivcům kokorského Sokola. Poděkování patří i jeho dceři Libuši Kubisové (žije dnes s otcem v Přerově), že tatínka na hřiště přivezla, ačkoliv mu pozvání, jako překvapení, do poslední chvíle zatajila. Po chvilce mezi spoluobčany využil jubilant dalšího času k návštěvě jedné

z dlouholetých předválečných kamarádek a členek Sokola Kokory sestře Marii Veselské, kterou ještě nedávno, dokud se mohl lépe pohybovat, vždycky při návštěvě Kokor navštívil. U ní měl vždy připraveny i Kokorské noviny, které pečlivě sleduje.

Také redakce KN se ještě jednou připojuje ke gratulantům a přeje pravověrnému „zápivovářskému rodákovi“ a zároveň někdejšímu sousedovi hodně zdraví a pohody. Kš

KOŘENY RODU

Když před léty odjel americký prezident Obama do Afriky, hledat kořeny svého rodu a kmene, mnozí ho docela chápali a jeho přístup ocenili. O to, odkud pochází, odkud přišel, se zajímá každý soudný a citlivý člověk. Pokud se má koho ze starší rodinné pospolitosti zeptat, je dobře. Někdy se však naše rodinné informace o minulosti při absenci či nedostatku písemných dokumentů doslova ztrácejí v mlze času a úspěchaného dneška. O tom, jak se na takové hledání vydávají i lidé kolem nás ve stále větším počtu, a jak se přitom dá využít i moderní techniky, napíšeme v kostce pro vás, naše čtenáře. Alespoň jeden zajímavý příklad za všechny.

Na jedné ze sokolských akcí v Přerově jsem se seznámil s delegátem ČOS z Prahy. Slovo dalo slovo a zjistilo se, že Ing. Miroslav Vrána, či přesněji jeho předkové, pocházejí z Nelešovic, a že se v rodině často hovořilo také o „tetě Šumšalce z Kokor“. Začal jsem se touto rodovou historií trochu zabývat a narazil jsem na zajímavé skutečnosti a souvislosti. To mi dovolilo zveřejnit drobné rodové fragmenty v našich novinách a nakonec jsem bratra Mirka Vránu pozval k nám do Kokor s tím, že budeme společně „pátrat“ přímo v Nelešovicích i u nás v Kokorách. Tedy on bude pátrat a já mu budu tak trochu k ruce s určitou znalostí místních poměrů. „Pražáci“ Vránovi letos na začátku srpna v předhodovém týdnu skutečně (zhruba na tři dny) přijeli, ubytovali se v místním penzionu a po vzájemném společenském oťukávání usnadněným společnou sokolskou orientací, bylo třeba dát se do práce.

Na řadu přišla nejdříve „administrativa“. Dokumenty, křestní listy, smlouvy, částečně zpracovaný rodokmen jedné větve rodiny Vránových v počítačové podobě, ale také nejasnosti a propletence. To vše si M. Vrána přivezl sebou a to vytvořilo základní výzbroj pro další společný postup, který nás samozřejmě nejdříve zavedl do Nelešovic.

Naše cesta vedla nejprve do čísla 40, na někdejší Vránův statek. Díky vstřícnosti a ochotě současných majitelů si pražští Vránovi statek včetně hospodářských budov a přilehlého okolí prohlédli, nutno říci, že s obdivem a úctou a ocenili i snahu domácích dozvědět se více o minulosti nemovitosti, kterou k trvalému životu na vesnici Lakomí zakoupili a kde se také usadili. Přínosem byla určitě i prohlídka malého muzea na sýpce statku, které bylo pro obyvatele hlavního města velmi příjemným překvapením. V genealogicky laděné diskuzi se něco vyjasnilo a posunulo, slupli jsme jako malinu výtečnou „šmetrdňolu“, poděkovali za pohostinství a přesunuli se jen pár desítek metrů přes náves k přímé nejstarší pamětnici z rodiny, paní Julii Příkrylové rozené Kohoutové, sestře poslední majitelky statku paní Marie Vránové. Ukázalo se, že si opravdu ještě dobře pamatuje na hledané rodinné vazby, i když pilířem celého posezení a plodné besedy byla zejména její dcera Maruška provdaná Švestková, což asi vyplývá i z toho, že paní Maie byla po léta kronikářkou obce Nelešovice, její dobré paměti a rozsáhlých rodových znalostí. Zde pražští Vránovi získali mnohé poznatky, ke kterým se snad ještě i v našich novinách vrátíme. Jen stručně. Z Nelešovic, z čísla 40, odešli někdy na přelomu století dva ze tří synů Vránových. Alois, dědeček pátrajícího Ing. Miroslava Vrány skončil v Praze a jeho rodina se zde postupně zcela aklimatizovala.

Pro čtenáře KN jsme si v tomto článku připravili, samozřejmě jen schematicky, osudy druhého z Vránů, Jakuba. Ten se dostal ještě dál, až do Bulharska (máme snímek z roku 1907 ze Sofie), vynikl v pomologii, dokonce učil na zemědělské škole a posléze či v průběhu času se stal zahradníkem na bulharském carském dvoře. Bulharští Sokoli, kteří v letošním roce přijeli na všesokolský slet, si jeho jméno velmi dobře vybavovali. V Bulharsku snad dokonce existuje jím vyšlechtěné jablko, nesoucí dodnes jméno „Vránovo“. Jakub Vrána se v „daleké“ cizí zemi oženil a založil rodinu, se kterou je jako zralý muž zachycen na fotografii z roku 1937.

Bulharská rodina nelešovského rodáka Jakuba Vrány. Archiv.

Chceme-li zůstat jen velmi struční, napíšeme jen, že rodinné znalosti jsme si doplnili další den v Kokorách v čísle 3 vedle zdravotního střediska, kde nás přivítala paní Ludmila Petříková, rozená Vránová, které ovšem nikdo z pamětníků neřekne jinak než Inka. Poseděli jsme, diskutovali, hledali fotografie a vzpomínali na vdovu po sedláku Vránovi z Nelešovic, ze které se po dalším provdání stala pro malého Mírka Vránu z Prahy „tetičkou Šumšalkou z Kokoř“ a Václav Šumšal otčím Františka Vrány, budoucího hospodáře na čísle 40 v Nelešovicích.

V přivezených písemnostech z Prahy jsme našli i zajímavý dopis, ve kterém pan František Vrána, pěkně popisuje celkovou situaci v letech těsně po válce a malému Mirečkovi (našemu hostu a dnes náčelníkovi ČOS) přidávají pozdravy děti Václav a Lidka.

V někdejším domě Šumšalových jsme seděli v místnostech, které si za války pronajali manželé Volkovi a získali jejich zdařilou fotografii i s prvorozeným Vladimírem (V. Válek, známý doslova československý dirigent světového jména, dnes již také pravověrný Pražák). Viz. Obrazová příloha.

Abychom nebyli příliš rozvláční, k některým zajímavým podrobnostem a výsledkům výzkumu rodokmenu v Nelešovicích a Kokorách se ještě vrátíme.

Se zájmem sledoval a zaznamenal Kš

NOVINKY

Z redakce to není daleko a tak jsme se v druhé polovině srpna za úmorného vedra vypravili do někdejšího autobazaru Dopita. Auta nejružnějšího stáří už tu ovšem nenajdete. Areál zakoupila firma SUPER KOMÍNY.cz (paní Jana Aranyosi) a vytvořila zde tzv. komínové centrum. Nabízí (a vystavuje) zejména sestavy komínů - tzv. komínové stavebnice - vybavené příslušnými certifikáty a splňující veškeré náročné stavební a bezpečnostní požadavky. Venku jsou vystavené zahradní krby a grily, na objednávku případně zajistí i krbové vložky a krbová kamna. Výhledově uvažují i se zřízením rychlého občerstvení u silnice I/55. Najdete je na webových stránkách www.superkominy.cz. Místní si samozřejmě raději zajdou na místo samé. kš

OTEC A SYN DOHNALOVÉ

Alespoň jednou fotografií připomínáme klíčovou úlohu hlavních kuchařů tradiční letní akce našich myslivců na chatě Pod Hájem. Kokorský rodák Ladislav Dohnal starší a kokorský občan Ladislav Dohnal mladší k populární a oblíbené myslivecké kuchyni rozhodně patří. Také letos se myslivecké kulinářské odpoledne celému mysliveckému sdružení Hradisko opravdu povedlo. Foto archiv redakce KN.

JAK JE TO LETOS S HOUBAMI

Krátkou rekapitulaci dosavadního houbařského roku poslala redakci paní Jindřiška Slivková.

Pomalou jsme došli ke konci prázdnin a po houbařské stránce nic radostného. Počasí houbařům letos opravdu nepřálo a to hned od února. To přišly velké holomrazy a podhoubí vymrzlo. Potom přišlo teplé suché jaro a v květnu opět silný mrazík. A voda pořád nikde. První jarní houby začaly růst až v druhé polovině dubna a to ještě ve velmi malém množství. V květnu se situace zlepšila, ale mrazík růst opět zastavil. Takže na jaře rostlo malé množství následujících hub. Čirůvky májovky, závojenka podtrnka, chorošovec sírovec a klouzky zrnité. Od června pak začaly růst pečárky, pýchavky, kozáky topolové, křemenáče osikové, hříby koloděje, hříby kováře, bedle vysoké a suchohříby žlutomasé (babky) a nejdle muchomůrky šiškovité. Počasí je pořád dost suché, deště málo.

V červenci jsme v Háji našli kozáky topolové a březové, křemenáče osikové, něco hříbů hnědých a suchohříbů žlutomasých. Pořád je sucho, vysoké teploty, deště málo, jen v bouřkách. Je tu srpen a je to stále stejné. Dokonce i nejdle a jedovaté houby rostly jen v malém množství. V některých místech na Moravě přšelo více, takže tam houby rostly a rostou. A něco se našlo a najde i u nás.

Věřme, že konečně pořádně zaprší a mrazem a suchem zničené podhoubí pookřeje a houby začnou růst alespoň v té pravé houbařské sezóně. (Pozn. redakce: v takové si svého času brával na houby pravidelně dovolenou pan J. F.) Držme si palce.

ANKETA – AHOJ LÉTO, AHOJ PRÁZDNINY

Protože jsme už dlouho v našich novinách anketu neměli, zadali jsme takový malý průzkum mezi našimi občany opravdovým dobrovolníkům. Jak už to bývá, přihlásila se jen děvčátka mladšího školního i předškolního věku. Poctivě obešla pod odborným vedením členky redakce a babičky zároveň respondenty z různých věkových skupin, položila jim následující tři otázky a zaznamenávala stručné a jednoduché odpovědi. Otázky zněly takto:

1. Jak jste prožívali léto či prázdniny?
2. Co se vám nejvíce líbilo – veselý zážitek?
3. Jak byste představovali stejnou dobu v příštím roce?

Dotazovaní odpovídali vcelku ochotně a stručně, kdo by takovým ptáčátkům také odolal? A tady jsou odpovědi.

- PÁJA MALÁTKOVÁ 10 let : 1. Byla jsem v Maďarsku,
2. Kluci na koupališti., 3. Pojedu do Itálie.
ÁDA KVAPILOVÁ 10 let: 1. Byla jsem na táboře.,
2. Jízda na koni. 3. Pojedu do Egypta
MÍŠA SPRUŠILOVÁ 12 let: 1. Byla jsem na táboře.
2. Koupání v bazénu. 3. Pojedu na rafty.
MILENA ZEHNULOVÁ 43 let: 1. Pracovala jsem
2. Kokorské hody 3. Příští rok budu odpočívat.
LUCIE KRÁČMAROVÁ 30 let 1. Byla jsem doma s dětmi
2. Prima počasí. 3. Pojedu na dovolenou
MARTIN DAŇA 10 let 1. Byl jsem u babičky
2. Hrál jsem fotbal 3. Budu si to lépe užívat
IVA KVAPILOVÁ 44 let 1. Pracovala jsem
2. Výlet do Rožnova p. R. 3. Budu více odpočívat.
MARTIN SPRUŠIL 42 let 1. Pracoval jsem
2. Dovolena na raftech 3. Aby bylo teplo.
LUKÁŠ ELIÁŠ 33 let 1. Byl jsem nemocný
2. Hraní s dětma 3. Snad už budu zdravý
ADÉLKA MALÁTKOVÁ 5 let 1. Byla jsem na Slovensku
2. Koupání v bazénu 3. Ať svítí sluníčko
JANA NEZVALOVÁ 67 let 1. Chodila jsem ven
2. Jak si děti v naší ulici hrají 3. Aby bylo hezky a teplo
ANETA ŽOUŽELKOVÁ 20 let 1. Na dovolené pod stanem
2. Slunce, voda a kamarádi. 3. Pojedu do ciziny
IRENA VRBOVÁ 83 let 1. Byla jsem pěkně doma.
2. Pěkné počasí 3. Aby nebylo takové horko
ANNA MARKOVÁ 1. Pracovala na zahrádce
2. Sklidila jsem obrabče 66dkg. 3. Trochu menší horko

Otázky položily a odpovědi sesbíraly: Adéla Kvapilová, Adéla Malátková, Pavla Malátková a Michaela Sprušilová

Foto redakce KN.

Děvčátka se dostavila do redakce, předala výsledky ankety, prohlédla všechna domácí zvířátka a zapojila se ihned do nehonorané reklamní kampaně za zdravou výživu propagací dýně Hokkaido odrůdy Uchiki kuri. Jejich instruktorka D. L. si odnesla alespoň v paměti recepty na Hokkaido pečené s bramborem, na hokkaidozeleninovou směs (Hokkaido a veškerá zelenina, koření sůl, česnek, olej a dusit na pánvi pod těsnou pokličkou 20 až 30 minut) a zejména na výbornou hokkaidovou polévku krásně oranžové barvy, která se chutí trochu podobá hrachové. Vyzkoušejte také. Velkou úrodu dýní Hokkaido jsme zaznamenali v polovině srpna u paní Jarmily Kubáčkové Kokory 83.

Ale to bychom už příliš odbočovali. Děkujeme děvčatům a všem respondentům ať se jejich přání vyplní, ať jsou zdraví a užijí si léta nejen letos, ale i další roky.

Nashledanou léto, prázdniny, dovolené a všechny formy aktivního odpočinku i sladkého nicnedělání.

MEMORIÁL FRANTIŠKA VESELSKÉHO 2012

Velmi těsně před uzávěrkou srpnového čísla Kokorských novin a poměrně těsně před podzimní sezónou národní házené se konal po krátkém výpadku na hřišti u sokolovny již XXXVI. ročník kokorského házenkářského memoriálu, věnovaného památce výborného hráče a rozhodčího, ale také sokolského herce a režiséra a v neposlední řadě starosty či tehdy předsedy Sokola Kokory, Františka Veselského.

Pro letošek se podařilo oddílu národní házené pozvat a zajistit pět družstev mužů. 18. 8. se hráli na hřišti u sokolovny skutečně pohodový turnaj. Dokonce dvakrát pohodový, právě týden po kokorských hodech a pohodový prostředím, přátelskou atmosférou a výborným občerstvením i krásným počasím, ještě před nástupem těch největších srpnových veder.

Ředitel turnaje Ing. Jiří Horák nám dal k dispozici výsledky. Vítězem turnaje se stalo A družstvo T. J. Sokol Kokory s 8 body. Šest bodů získaly na druhém místě Nelešovice, 4 body třetí Sokol Kokory B, 2 body Sokol Rokytice a bez bodu zůstalo mladé (vlastně dorostenecké) družstvo I. NH Brno.

Tři ocenění diplomy nejlepších hráčů turnaje si odvezli hráči Sokola Nelešovice a to útočníci bratři J. a M. Horákoví a obránce O. Němčák. Post nejlepšího brankáře získal W. Matuška z družstva Kokory B. Družstva získala i pěkné ceny, stejně jako, za podpory sponzorů, vylosovaní diváci. Cenu by si zasloužily i výrobky z domácí udírny K. Blumy staršího i práce celého kolektivu organizátorů.

Všichni však dobře víme, že pohoda turnaje bude bezprostředně vystřídána náročnými mistrovskými boji zejména ve II. lize, kterou už před mnoha léty po prvé vybojoval v novodobé historii kokorské házené právě František Veselský s kolektivem, který ho obklopoval. O to více budeme držet palce současným hráčům oddílu NH, kteří v této druholigové soutěži budou sbírat první zkušenosti.

Věříme, že jim nezbytnou podporu poskytnou i diváci a celá sport podporující kokorská veřejnost. Více samozřejmě až v říjnovém čísle KN.

Mladí hráči Brna na Memoriále. Foto redakce.

Více sportovních fotografií v obrazové příloze KN.

KOKORSKÉ NOVINY - občasník

Vydavatel: Obec Kokory, Kokory 57

IČO : CZ 00301388

Registrovány u MK ČR pod číslem E 12660

Šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek, Kokory 118

Redakční rada: Ing. Dominik Jurečka, Drahomíra Lörinczová, Ing. Ondřej Ryšán, Hana Zittová